

20

OBWIESZCZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 28 grudnia 2010 r.

o zmianie wykazu wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy

Na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. z 2008 r. Nr 170, poz. 1051 i Nr 214, poz. 1349, z 2009 r. Nr 20, poz. 105 oraz z 2010 r. Nr 36, poz. 197) ogłasza się zmianę wykazu stanowiącego załącznik do obwieszczenia

Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie wykazu wymogów określonych w przepisach Unii Europejskiej z uwzględnieniem przepisów krajowych wdrażających te przepisy (M. P. Nr 17, poz. 224 oraz z 2010 r. Nr 16, poz. 169):

1) Ip. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część jest położona na obszarze Natura 2000. W przypadku gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
1.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b oraz art. 4 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7) ¹⁾ , zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”	Przestrzega się wymagań wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym gatunków ptaków wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313, z późn. zm.)
Poniższe wymogi obowiązują rolników na terenie całego kraju			
2.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b oraz art. 5 lit. a, b oraz d dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ¹⁾	§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt”	Przestrzega się zakazu umyślnego chwytania oraz zabijania ptaków objętych ochroną na podstawie przepisów § 2 i 3 rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt i wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do tego rozporządzenia. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który posiada wydane na podstawie art. 52 ust. 2 lub art. 56 ust. 1 lub 2 ustawy o ochronie przyrody pozwolenie na odstępstwo od zakazu umyślnego chwytania oraz zabijania ptaków objętych ochroną
		§ 6 pkt 3, 5 i 11 rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt	Przestrzega się zakazu umyślnego niszczenia gniazd i jaj lub umyślnego płoszenia ptaków objętych ochroną na podstawie przepisów § 2 i 3 rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt i wymienionych w załączniku nr 1 i 2 do tego rozporządzenia. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który posiada wydane na podstawie art. 52 ust. 2 lub art. 56 ust. 1 lub 2 ustawy o ochronie przyrody pozwolenie na odstępstwo od zakazu umyślnego niszczenia gniazd i jaj lub umyślnego płoszenia ptaków objętych ochroną”

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

2) po lp. 2 dodaje się lp. 2a i 2b:

„2a.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ¹⁾	§ 6 pkt 4 rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt	Przestrzega się zakazu niszczenia siedlisk i ostoi ptaków objętych ochroną na podstawie przepisów § 2 i 3 rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt i wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 do tego rozporządzenia
2b.	Art. 3 ust. 1 i ust. 2 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ¹⁾	Art. 60 ust. 6 pkt 2—4 ustawy o ochronie przyrody	W strefach ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania ptaków wymienionych w załączniku nr 5 do rozporządzenia w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt zabrania się: 1) wycinania drzew lub krzewów; 2) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli nie jest to związane z potrzebą ochrony poszczególnych gatunków; 3) wznoszenia obiektów, urządzeń i instalacji. Powyższy zakaz nie dotyczy rolnika, który posiada wydane na podstawie art. 60 ust. 7 ustawy o ochronie przyrody zezwolenie regionalnego dyrektora ochrony środowiska”

3) po lp. 5 dodaje się lp. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 6 lit. a dyrektywy Rady 86/278/EWG	Art. 43 ust. 2 ustawy o odpadach	Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane, jeżeli są ustabilizowane oraz przygotowane odpowiednio do celu i sposobu ich stosowania, w szczególności przez poddanie ich obróbce biologicznej, chemicznej, termicznej lub innemu procesowi, który obniża podatność komunalnego osadu ściekowego na zagniewanie i eliminuje zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzi
5b.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 6 lit. b oraz art. 9 dyrektywy Rady 86/278/EWG	Art. 43 ust. 4a ustawy o odpadach	Przestrzega się obowiązku przechowywania przez okres 5 lat wyników badań komunalnych osadów ściekowych oraz gruntów, na których komunalne osady ściekowe zostały zastosowane”

4) lp. 9 otrzymuje brzmienie:

„9.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 8 tiret 1 dyrektywy Rady 86/278/EWG	Art. 43 ust. 6 pkt 2—6, 8 i 10 ustawy o odpadach	Nie wolno stosować komunalnych osadów ściekowych: 1) na terenach zalewowych, czasowo podtopionych i bagiennych; 2) na terenach czasowo zamarzniętych i pokrytych śniegiem; 3) na gruntach o dużej przepuszczalności, stanowiących w szczególności piaski luźne i słabogliniaste oraz piaski gliniaste lekkie, jeżeli poziom wód gruntowych znajduje się na głębokości mniejszej niż 1,5 m poniżej powierzchni gruntu; 4) na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy Prawo wodne nie stanowi inaczej; 5) w pasie gruntu o szerokości 50 m bezpośrednio przylegającego do brzegów jezior i cieków;
-----	---	--	--

			6) na terenach położonych w odległości mniejszej niż 100 m od ujęcia wody, domu mieszkalnego lub zakładu produkcji żywności; 7) na terenach ochrony pośredniej stref ochronnych ujęć wody, o ile akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 58 ustawy Prawo wodne nie stanowi inaczej"
--	--	--	--

5) po lp. 10 dodaje się lp. 10a w brzmieniu:

„10a.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 9 dyrektywy Rady 86/278/EWG	§ 6 ust. 2 i 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie komunalnych osadów ściekowych (Dz. U. Nr 137, poz. 924), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie komunalnych osadów ściekowych”	Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane, jeżeli przed ich zastosowaniem zostanie przeprowadzone badanie gruntów metodami referencyjnymi, o których mowa w załączniku nr 5 do rozporządzenia w sprawie komunalnych osadów ściekowych”
-------	---	--	--

6) lp. 11 otrzymuje brzmienie:

„11.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 8 tiret 2 tej dyrektywy	§ 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia w sprawie komunalnych osadów ściekowych	Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane, jeżeli odczyn pH gleby na terenach użytkowanych rolniczo jest nie mniejszy niż 5,6”
------	---	---	--

7) po lp. 11 dodaje się lp. 11a i 11b w brzmieniu:

„11a.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG w związku z art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 86/278/EWG	§ 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia w sprawie komunalnych osadów ściekowych	Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane, jeżeli ilość metali ciężkich w wierzchniej warstwie gruntu (0–25 cm), na którym te osady mają być stosowane, nie przekracza wartości dopuszczalnych określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia w sprawie komunalnych osadów ściekowych
11b.	Art. 3 dyrektywy Rady 86/278/EWG	Pkt II lp. 13–21 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. Nr 228, poz. 1685), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie procesu odzysku”	Osady ściekowe, o których mowa w pkt II lp. 13–21 załącznika do rozporządzenia w sprawie procesu odzysku, mogą być stosowane, jeżeli zostały spełnione warunki określone w tym załączniku”

8) lp. 13 otrzymuje brzmienie:

„Poniższy wymóg obowiązuje rolników, których gospodarstwo rolne lub jego część jest położona na obszarze Natura 2000. W przypadku gdy na obszarze Natura 2000 jest położona część gospodarstwa rolnego, wymóg obowiązuje w stosunku do tej części			
13.	Art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 92/43/EWG ”	Art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody	Przestrzega się wymagań wynikających z planów zadań ochronnych sporządzonych na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o ochronie przyrody albo planów ochrony sporządzonych na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody w zakresie dotyczącym typów siedlisk przyrodniczych, gatunków zwierząt oraz gatunków roślin, wymienionych w załącznikach nr 1–3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510)”

9) po lp. 33 dodaje się lp. 34—80 w brzmieniu:

„34. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 91/414/EWG”	Art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie roślin”	Można stosować wyłącznie środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu
35. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG	Art. 68 ust. 1 ustawy o ochronie roślin	Środki ochrony roślin można stosować wyłącznie zgodnie z etykietą-instrukcją stosowania, ściśle z podanymi w niej zaleceniami, oraz w taki sposób, aby nie dopuścić do zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska
36. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG	§ 1 pkt 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie wymagań dotyczących treści etykiety-instrukcji stosowania środka ochrony roślin (Dz. U. Nr 141, poz. 1498, z późn. zm.) w związku z art. 68 ust. 1 ustawy o ochronie roślin	Środki ochrony roślin powinny być przechowywane zgodnie z zaleceniami zawartymi na etykiecie-instrukcji stosowania
37. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG	Art. 71 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie roślin	Rolnik powinien prowadzić ewidencję zabiegów wykonywanych przy użyciu środków ochrony roślin
38. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/EWG	Art. 74 ustawy o ochronie roślin	Osoba wykonująca zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej: 1) powinna posiadać aktualne zaświadczenie o ukończeniu szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej lub 2) ukończyła, nie wcześniej niż 5 lat przed wykonywaniem zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin, szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w innym państwie członkowskim, państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) — stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi umowę regulującą swobodę przedsiębiorczości, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie i posiada zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia
39. ²⁾	Art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 91/414/ EWG	Art. 76 ust. 1 ustawy o ochronie roślin	Środki ochrony roślin stosuje się sprzętem sprawnym technicznie, który użyty zgodnie z przeznaczeniem nie spowoduje zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska

40. ²⁾	Art. 3 lit. a, art. 4 pkt 2 oraz art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996, str. 3, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą Rady 96/22/WE”	Art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zdrowia zwierząt”	Nie wolno podawać zwierzętom gospodarskim, zwierzętom dzikim utrzymywanym przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie oraz zwierzętom akwakultury substancji, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 i art. 68 ust. 1 tej ustawy
41. ²⁾	Art. 3 lit. b dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się utrzymywania w gospodarstwie zwierząt akwakultury, w których organizmie znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 tej ustawy
42. ²⁾	Art. 3 lit. b i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku lub uboju zwierząt gospodarskich lub zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67, oraz w przypadku przewidzianym w art. 71 ust. 2 tej ustawy
43. ²⁾	Art. 3 lit. d i e dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 64 ust. 4 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku i przetwarzania mięsa zwierząt gospodarskich, zwierząt dzikich utrzymywanych przez człowieka jak zwierzęta gospodarskie i zwierząt akwakultury, w których organizmach znajdują się lub u których wykryto substancje, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, z wyłączeniem przypadków gdy stwierdzono, że substancje te podawano zgodnie z art. 65 i 67 tej ustawy
44. ²⁾	Art. 4 pkt 1 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 53 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, art. 69 ustawy z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem farmaceutycznym”	Rolnik musi przechowywać dokumentację leczenia zwierząt przez 5 lat od daty dokonania w niej ostatniego wpisu

45. ²⁾	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 66 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się posiadania i przechowywania w gospodarstwie produktów leczniczych weterynaryjnych zawierających: 1) substancje o działaniu β -agonistycznym, które mogą być stosowane w celu przyspieszenia porodu; 2) oestradiol 17β lub jego pochodne estropodobne
46. ²⁾	Art. 4 pkt 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 67 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się podawania w postaci zastrzyków substancji, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o ochronie zdrowia zwierząt, zwierzętom hodowlanym włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych
47. ²⁾	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Ryby mogą być poddawane, w pierwszych 3 miesiącach życia, zabiegom mającym na celu zmianę płci, przy zastosowaniu leczniczych produktów weterynaryjnych o działaniu androgenym, których umieszczanie na rynku jest dopuszczone na podstawie przepisów Prawa farmaceutycznego
48. ²⁾	Art. 5 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 68 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się wykonywania czynności zootechnicznych na zwierzętach przeznaczonych do chowu lub hodowli włącznie ze zwierzętami reprodukcyjnymi, które nie będą dalej wykorzystywane do celów rozplodowych
49. ²⁾	Art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 96/22/WE	Art. 71 ust. 3 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Zabrania się umieszczania na rynku mięsa lub innych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego, pochodzących ze zwierząt lub od zwierząt, którym były podawane substancje o działaniu estrogenym, androgenym lub gestagenym, jeżeli przed dokonaniem uboju zwierzęcia nie był przestrzegany okres karencji wymagany dla wydalenia z jego organizmu produktów leczniczych weterynaryjnych
50. ²⁾	Art. 14 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”		Nie wolno wprowadzać na rynek żywności, która jest szkodliwa dla zdrowia lub nie nadaje się do spożycia przez ludzi

51. ²⁾	Art. 15 rozporządzenia nr 178/2002		Nie wolno wprowadzać na rynek paszy niebezpiecznej dla zwierząt i stosować jej w żywieniu zwierząt
52. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. g i pkt 5 lit. f rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004”		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego lub jeżeli produkuje lub zbiera produkty roślinne, do postępowania z odpadami i substancjami niebezpiecznymi w taki sposób, aby uniemożliwić zanieczyszczenie produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów roślinnych
53. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 4 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. h rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany, jeżeli hoduje, zbiera lub poluje na zwierzęta lub wytwarza produkty podstawowe pochodzenia zwierzęcego, do zapobiegania występowaniu i rozprzestrzenianiu się chorób zakaźnych przenoszonych na ludzi wraz z żywnością pochodzenia zwierzęcego, w tym poprzez zgłaszanie podejrzenia takich chorób właściwym organom i podejmowanie środków ostrożności przy przyjmowaniu nowych zwierząt
54. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja II pkt 4 lit. j oraz pkt 5 lit. h do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do stosowania: 1) dodatków do pasz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 sierpnia 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 238) oraz ustawą z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045, z późn. zm.), w tym w szczególności ze wskazaniami zamieszczonymi na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do tego opakowania; 2) produktów leczniczych weterynaryjnych zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii; 3) środków ochrony roślin i produktów biobójczych zgodnie z oznakowaniem lub etykietą-instrukcją stosowania
55. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja III pkt 8 lit. a, b, d, e oraz pkt 9 lit. a i c do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do posiadania dokumentacji dotyczącej: 1) wszelkich odpowiednich sprawozdań (raportów) na temat przeprowadzonych kontroli zwierząt lub produktów pochodzenia zwierzęcego; 2) rodzaju i pochodzenia paszy podawanej zwierzętom; 3) produktów leczniczych weterynaryjnych lub innych produktów leczniczych podawanych zwierzętom oraz dat ich podawania i okresów karencji;

			4) wyników analiz próbek pobranych z roślin lub od zwierząt lub innych próbek pobranych dla celów diagnostycznych, istotnych ze względu na zdrowie ludzi; 5) stosowania środków ochrony roślin i produktów biobójczych
56. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem I część A sekcja II pkt 6 do rozporządzenia nr 852/2004		Rolnik jest obowiązany do podejmowania odpowiednich czynności zaradczych określonych w zaleceniach pokontrolnych, wynikających z przeprowadzonych kontroli urzędowych
57. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część I pkt 1 lit. b—e oraz pkt 2—4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”		Rolnik jest obowiązany zapewnić, żeby surowe mleko lub siara pochodziły od zwierząt, które spełniają wymagania określone w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 część I pkt 1 lit. b—e oraz pkt 2 do rozporządzenia nr 853/2004, z uwzględnieniem odstępstw i zakazów, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części I pkt 3 i 4 do tego rozporządzenia
58. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część I pkt 5 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik jest obowiązany do odizolowania zwierząt zakażonych lub podejrzanych o zakażenie którekolwiek z chorób, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części I pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 853/2004, w celu uniknięcia negatywnego wpływu na surowe mleko lub siarę pozyskiwane od zwierząt zdrowych
59. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja IX rozdział 1 część II pkt A, pkt B ppkt 1 lit. a, d, ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik jest obowiązany do przestrzegania w gospodarstwie, w którym jest produkowane surowe mleko lub siara z przeznaczeniem do wprowadzenia na rynek, warunków, które dotyczą: 1) pomieszczeń i wyposażenia, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części II pkt A do rozporządzenia nr 853/2004; 2) higieny podczas udoju, przechowywania i transportu, o których mowa w załączniku III sekcji IX rozdziale 1 części II pkt B ppkt 1 lit. a, d, ppkt 2 i 4 do rozporządzenia nr 853/2004
60. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z załącznikiem III sekcja X rozdział 1 pkt 1 do rozporządzenia nr 853/2004		Rolnik produkujący jaja jest obowiązany, do czasu ich sprzedaży, przechowywać je tak, aby były: 1) czyste, suche, wolne od obcych zapachów; 2) skutecznie zabezpieczone przed wstrząsami i bezpośrednim działaniem promieni słonecznych

61. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja I pkt 4 lit. e i g rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 183/2005”		Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do: 1) przechowywania i przewożenia odpadów oraz substancji niebezpiecznych oddzielnie i bezpiecznie, w sposób zapobiegający niebezpieczeństwu zanieczyszczenia pasz; 2) uwzględniania wyników stosownych analiz próbek produktów pierwotnych lub innych próbek istotnych dla bezpieczeństwa pasz
62. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 5 oraz załącznikiem III pkt 1 i 2 rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik jest obowiązany do przechowywania oraz dystrybuowania w gospodarstwie pasz zgodnie z wymaganiami, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 2 do rozporządzenia nr 183/2005
63. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 6 rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik może zaopatrywać się i stosować pasze pochodzące wyłącznie z zakładów zarejestrowanych lub zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem nr 183/2005
64. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 5 ust. 1 oraz załącznikiem I część A sekcja II pkt 2 lit. a, b i e rozporządzenia nr 183/2005		Rolnik będący podmiotem działającym na rynku pasz jest obowiązany do prowadzenia w gospodarstwie dokumentacji dotyczącej: 1) każdego przypadku zastosowania środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych; 2) stosowania nasion zmodyfikowanych genetycznie; 3) źródła i ilości paszy w każdej partii przyjmowanej, a także przeznaczenia i ilości paszy w każdej partii wydawanej
65. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniającego dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 152 z 16.06.2009, str. 11) oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do		Rolnik jest obowiązany do przestrzegania: 1) w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego maksymalnych lub tymczasowych maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych stosowanych w weterynaryjnych produktach leczniczych, określonych w tabeli 1 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010; 2) zakazu stosowania substancji określonych w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia nr 37/2010

	maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. WE L 15 z 20.01.2010, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 37/2010”		
66. ²⁾	Art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 w związku z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 396/2005”		Rolnikowi nie wolno: 1) wprowadzać do obrotu jako żywność lub pasza, 2) podawać zwierzętom — produktów objętych załącznikiem I do rozporządzenia nr 396/2005, jeżeli produkty te zawierają pozostałości pestycydów przekraczające największe dopuszczalne poziomy, o których mowa w załącznikach II i III do rozporządzenia nr 396/2005, albo wartości, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia
67. ²⁾	Art. 18 rozporządzenia nr 178/2002		Rolnik jest obowiązany do zapewnienia identyfikowalności zwierząt hodowlanych, żywności, pasz oraz substancji przeznaczonych do dodania do pasz: 1) dostarczonych rolnikowi, 2) które rolnik wprowadza na rynek — w tym w szczególności poprzez posiadanie odpowiedniej dokumentacji
68. ²⁾	Art. 19 rozporządzenia nr 178/2002		W przypadku gdy rolnik uzna, że żywność przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa żywności, lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów, jest obowiązany do: 1) natychmiastowego postępowania w celu wycofania z rynku tej żywności; 2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, Inspekcji Weterynaryjnej, Wojskowej Inspekcji Weterynaryjnej oraz inne organy w zakresie ich kompetencji); 3) współpracy z właściwą władzą; 4) poinformowania konsumentów o przyczynach wycofania żywności i w razie konieczności odbioru od konsumentów produktów już im dostarczonych, jeżeli inne środki nie były wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia

69. ²⁾	Art. 20 rozporządzenia nr 178/2002		W przypadku gdy rolnik uzna, że pasza przez niego wyprodukowana jest niezgodna z wymogami w zakresie bezpieczeństwa pasz, lub gdy podejrzewa, że nie spełnia ona tych wymogów, jest obowiązany do: 1) natychmiastowego postępowania w celu wycofania z rynku tej paszy; 2) powiadomienia o tym fakcie właściwych władz (organy Inspekcji Weterynaryjnej); 3) współpracy z właściwą władzą; 4) poinformowania nabywcy paszy o przyczynach jej wycofania i w razie konieczności odbioru od niego produktów już dostarczonych, jeżeli inne środki nie są wystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia
70. ²⁾	Art. 7 ust. 1–3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”		Rolnikowi nie wolno karmić przeżuwaczy białkiem pochodzenia zwierzęcego, w tym paszami zawierającymi takie białka, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w załączniku IV do rozporządzenia nr 999/2001
71. ²⁾	Art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno karmić zwierząt hodowlanych innych niż przeżuwacze, z wyjątkiem mięsożernych zwierząt futerkowych, białkiem pochodzenia zwierzęcego, o ile rolnik nie posiada odpowiedniej decyzji powiatowego lekarza weterynarii oraz z zastrzeżeniem odstępstw określonych w załączniku IV do rozporządzenia nr 999/2001
72. ²⁾	Art. 7 w związku z załącznikiem IV do rozporządzenia nr 999/2001		Rolnik ma obowiązek postępowania z paszami zawierającymi białka, o których mowa w załączniku IV do rozporządzenia nr 999/2001, w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie pasz dla przeżuwaczy takimi białkami
73. ²⁾	Art. 11 rozporządzenia nr 999/2001	Art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić organ Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższy podmiot świadczący usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o każdym przypadku podejrzenia wystąpienia TSE u posiadanych przez niego zwierząt
74. ²⁾	Art. 12 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnik jest obowiązany, w przypadku podejrzenia wystąpienia TSE, do pozostawienia zwierząt z gatunków wrażliwych na zakażenie w miejscu ich przebywania

75. ²⁾	Art. 12 oraz art. 13 rozporządzenia nr 999/2001	Art. 44 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik ma obowiązek przestrzegania nakazów i zakazów wynikających z decyzji wydanej przez powiatowego lekarza weterynarii oraz współdziałania przy zwalczaniu TSE
76. ²⁾	Art. 15 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno wprowadzać na rynek ani wywozić, ani przywozić bydła, owiec lub kóz oraz ich nasienia, zarodków i komórek jajowych niespełniających wymagań, o których mowa w załącznikach VIII i IX do rozporządzenia nr 999/2001, przy czym żywym zwierzętom oraz ich zarodkom i komórkom jajowym powinny towarzyszyć odpowiednie świadectwa zdrowia zwierząt wymagane przez przepisy Wspólnoty zgodnie z art. 17 rozporządzenia nr 999/2001, a w przypadku przywozu zgodnie z art. 18 tego rozporządzenia
77. ²⁾	Art. 15 rozporządzenia nr 999/2001		Rolnikowi nie wolno wprowadzać na rynek potomstwa pierwszego pokolenia, nasienia, zarodków i komórek jajowych zwierząt podejrzanych lub u których potwierdzono TSE w okresie, o którym mowa w załączniku VIII w rozdziale B do rozporządzenia nr 999/2001
78. ²⁾	Art. 3 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. WE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2003/85/WE”	Art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia organu Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższego podmiotu świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o podejrzeniu wystąpienia pryszczycy u posiadanych przez niego zwierząt
79. ²⁾	Art. 3 dyrektywy Rady 2003/85/WE	Art. 42 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	W przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia pryszczycy rolnik jest obowiązany do pozostawienia zwierząt, które posiada, w miejscu ich przebywania i niewprowadzania tam innych zwierząt
80. ²⁾	Art. 3 dyrektywy Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz. Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 69, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 71, z późn. zm.) oraz art. 3 dyrektywy Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej	Art. 42 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt	Rolnik jest obowiązany do niezwłocznego zawiadomienia organu Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższego podmiotu świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o podejrzeniu wystąpienia: 1) księgosuszu; 2) pomoru małych przeżuwaczy; 3) choroby pęcherzykowej świń; 4) choroby niebieskiego języka; 5) krwotocznej choroby zwierzyny płowej; 6) ospy owiec i ospy kóz (Capripox); 7) pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej; 8) afrykańskiego pomoru świń;

	przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 74, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 87, z późn. zm.)		9) choroby guzowatej skóry bydła; 10) gorączki doliny Rift”
--	--	--	--

- ¹⁾ Przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE 20 z 26.01.2010, str. 7) wymienione w wymogach, o których mowa w lp. 1—2b, zastąpiły, bez wprowadzania zmian merytorycznych, przepisy dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. WE L 103 z 25.04.1979, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 98, z późn. zm.) wymienione w pkt A w ust. 1 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz. Urz. UE L 30 z 31.01.2009, str. 16, z późn. zm.). Wyżej wymienione przepisy dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa były wdrożone do prawa krajowego przepisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2010 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237) wymienionymi w wymogach, o których mowa w lp. 1—2b.
- ²⁾ Wymóg ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r. zgodnie z art. 124 ust. 5 lit. b rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *M. Sawicki*